

գրի։ Պետրոսյան տպուած ձեռագիրը զոր կը մէջէ Պ. Յօդուածագիրը, նոյնպէս եւ նոյն-յափ կասկածելի է, առնուած ըլլալով 1868ին թէրթիկ տպագրութենէն։ Նմանապէս յետին ժամանակներու օրինակներ են Լուկնոյի վիմա-գիրը (1894) որ ունի 770 քառակ, եւ Բօմբէյի վիմագիրը (1880) 756 քառակ։

Կը վերջացնենք մեր գիտողութիւնները՝ հա-մատութեան մաս մը գտնելով Պ. Յօդուածա-գրին՝ մեր թարգմանութեան նկատմամբ իր բրած գիտողութեանց մէջ։ Թէ արդարեւ կարելի չէ եղած ընագրի ոճին գեղեցկութիւնը, կորովը, չտրո՛ր փոխադրել հայ թարգմանութեան մէջ, ծածկած չենք ատ երբեք։

Բայց այդ ամէնը ի հարկէ պէտք է զոհուելին արձակ « բառական » թարգմանութեան մը մէջ, որ մեր նպատակն է եղած։ Մերօրեայ նոր թարգմանական արուեստը չընդունիր բնաւ մի-ջին եզր բանաստեղծութեան երկու կերպ թարգ-մանութեան մէջ, մէկը՝ բառական՝ հարադատ՝ արձակ, իսկ միւսը բանաստեղծական՝ ազատ՝ ոտանաւոր։ Առաջին կերպը ընտրեցինք, նախ իրրեւ սկզբնաւորութիւն մը, եւ երկրորդ՝ յար-գելով բարեկամ գրագէտի մը խորհուրդը։

Գ. ՓԱՌՆԱԿ

ՄԱՐԱՊԵՏՆԵՐԸ

Ինկածներ են, անոնք ալ, եւ զոհեր դրժախս, Զի փորձեցին փառել կեանքը՝ իրեւ ոճի, եւ վաղածաւ բռնի մահուան ճակնի ապերախս Անոնց ճակտին վրայ դրաւ իր ցուր վրձիւն։

Նուրբ ցօղակն փրցըւած գիւղ վարդի կոկոն, Որ շատ շուտով պիտի բոռնի. մինչ ըսպաննող Զեռներն անգութ՝ որ Աստուծոյ ըրին ան ձօն՝ Կը կարկառին դէպի երկինքն աղօթաշող։

Աղխօսութեան եւ կամ սիրոյ վաս պատրաստի Բիւր ցաւերէն վիրաւորուած իրենց սիրտեր՝ Զոր կը կարթեն կեղծաւորներ յաճախակի՝ Կ'ուխտեն ինչ որ Աստուած իսկ մեղք պիտի սեպի։

Գոցն՝ այժերն այլ եւս կեանքին՝ զոր ուրացան, Ու երկինքին միայն ճայիչ հաւաստով կոյր՝ Ետք հորիզոնն իսկ քափանցել չեն քաւական . Թղթնել կեանքին, երբ սիրեն անոր կուսայ համարոյ։

Սիրոյ հաւար ծրնած արդէն, սերն ոտակոխ Ի՛նչպէս ընեն . եւ շրթներէն՝ որ կ'երազեն Վատ հըրպսեմէր՝ կրնա՞ն խաչը պաղնել անոխ։ Հե՛ք ինկածներ, զուր տեղ իւրջուած սիրոյ ծոյգն։

Կ'անցնին, կրթոս եւ դաշկաղիւմ, հիւսանց վաղուց, Եւ իրենց սեւ ֆօդերն հոգին ընթոս կ'ընեն . Դառնալ կ'ուզեն քերտու՝ կեանքին, եւ, ծանրաշունժ, Կը վարանին, ամօրեն, կամ ուխտին վախեն։

Թանախ կեղծիքն իրենց դէմքին վրայ քաթունը Կը մտնելո՛ւի, եւ փաղափուց ծալքին մեքեն . Եւ իրենց ծեպն հաւաստիին կողմ ուղղուած պա-հուն ,

Իրենց սիրտեր տարբեր յոյզով կը մեղանջեն։

Աղտը ալ են, ու դէռուտի . մարգարտի պէս՝ Սեւ ու կապոյտ այժերնուն մէջ կը մտնեալ դեռ Առաստուփ մը։ Անոնք, զոհեր, կ'երթան կարծես Դանձի մը հետ դէպ ի մահն, որ՝ զուրթն՝ չ'ուզի։

ՎԱՀԱՆ ՄԱԼԷՋԵԱՆ

